

عنوان مقاله:

آسیب شناسی فرهنگ سازمانی سازمان های فرهنگی ایران

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی دستاوردهای نوین پژوهشی در علوم انسانی و مطالعات اجتماعی و فرهنگی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

احسان خداپرست - معاونت طرح و برنامه ی مرکز آوای انقلاب اسلامی

حسین معینی - استادیار گروه مدیریت دانشگاه حضرت معصومه (س)

خلاصه مقاله:

مقاله حاضر به بررسی مهمترین و تاثیرگذارترین آسیب های فرهنگی موجود در سازمان های فرهنگی ایران پرداخته است. این پژوهش از نظر هدف کاربردی و با رویکرد کیفی انجام شده است. داده های پژوهش از طریق بررسی مقالات موجود، مصاحبه با افراد فعال در حوزه فرهنگی و مشاهده عینی جمع آوری شده که با استفاده از روش تحلیل تم به تحلیل آنها پرداخته شده است. مهمترین آسیب هایشناسایی شده شامل نداشتن ایمان به هدف، تکیه بیش از حد بر مادیات و عدم توجه مناسب به معنویات، عدم توجه به ارزشهای اصلیدینی و عنصر معنویت، عدم آشنایی با سنت های الهی در انجام فعالیتهای فرهنگی، عدم ارتباط مستمر با قرآن، نهج البلاغه و صحیفه سجادیه در مجموعه های فرهنگی، انتقاد بیش از حد به جبهه خودی و غافل شدن از دشمن واقعی، ترویج خودباختگی در مجموعه هایخودی، نداشتن اخلاق تشکیلاتی، وجود خودشگفتی در میان مجموعه های فرهنگی، وجود و رواج حسادت میان فعالان فرهنگی، نداشتن روحیه جهاد و کم کاری، بی نظمی، متکبر بودن یک مجموعه فرهنگی، رواج غیبت در میان فعالان فرهنگی، بهادادن به داوری های دیگران نسبت به خود، تک آوایی، عدم توجه به ساده زیستی در میان فعالان فرهنگی، اشرافیگری فرهنگی، انجام کارهای ویتربینی و تشریفاتی، عملگرایی صرف، کار فکری صرف، نتیجه گرایی صرف، وظیفه گرایی صرف بدون توجه به اندازه گیری نتایج احتمالی، تمرکز به عیوب دیگران و دیگر سازمان ها و عدم یافتن و حل کردن مشکلات درونی، بیشتر حرف زدن و کمتر عمل کردن، رد کردن و عیب گذاشتن بی مورد بر کارهای خوب دیگران، سحر خیز نبودن، انجام کارهای شخصی در ساعات اداری، دل خوش کردن به یک تفکر مجرد، خودنمایی باشد.

کلمات کلیدی:

آسیب شناسی، فرهنگ سازمانی، سازمان فرهنگی، فرهنگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/767761>

